

Halverwege vorig jaar verzorgde ik in Brussel een seminar over de nieuwe trends in software development. Getriggerd door mijn betoog over agile software development, werd ik door de in het publiek aanwezige research manager van een Belgische onderneming gevraagd om een nieuw te starten project te gaan coachen – in Kortrijk wel te verstaan, net boven de Franse grens.

A fool with a tool

Er is een interessant verschil tussen Java- en .NET-projecten. In een gemiddeld .NET-project wordt maar één enkel ontwikkeltool gebruikt: Visual Studio .NET. Een willekeurig Java-project begint echter met het selecteren van de meest geschikte gereedschappen, al dan niet open source. Zo bestond een van de eerste dagen van het Belgische project uit het afstruinen van Internet. Zo kwamen we bijvoorbeeld terecht bij IntelliJ, Hibernate, JUnit en het onvermijdelijke Struts. Een openbaring. Voor zover ik mij kan herinneren heb ik nooit meer dan hooguit twee (geïntegreerde) gereedschappen tegelijk gebruikt in projecten: een modelleromgeving en een ontwikkelomgeving. Voor mij was het gebruik van allerhande aanvullende frameworks en gereedschappen beslist een eye-opener. Inmiddels beveel ik ook iedereen in .NET-projecten aan eens goed rond te kijken op Internet. Mijn voorlopige winnaar voor .NET is Resharper, dat Visual Studio .NET verdacht veel op IntelliJ laat lijken.

Maar eerlijk is eerlijk, Java gaat op dit moment veel verder dan .NET. Er is een enorme verzameling aan gereedschappen, frameworks, build tools en test tools beschikbaar

en het is haast schier onmogelijk om een volledig overzicht te krijgen over alle beschikbare gereedschappen. Totdat op een goede morgen bij mij een dik boek (730 volle pagina's) op de deurmat viel. *“Professional Java Tools for Extreme Programming”* heet het en het is – zoals gebruikelijk bij uitgever Wrox – geschreven door een bonte verzameling auteurs wiens hoofden de kaft sieren of ontsieren – al naar gelang uw smaak.

Alhoewel *“Professional Java Tools for Extreme Programming”* wel een erg populariserende titel is, geeft het boek een heel aardig beeld van de stortvloed aan beschikbare gereedschappen. En of deze gereedschappen nu specifiek bedoeld zijn voor extreme programming laat ik even in het midden. In mijn optiek is de toevoeging van extreme programming in de titel vooral bedoeld om de verkoop van het boek te stimuleren. De meeste van de gereedschappen zijn net zo goed in andersoortige projecten te gebruiken.

In hoog tempo jagen de auteurs er een bonte verzameling aan gereedschappen doorheen, variërend van build tools als Ant, Xdoclet en CruiseControl, test tools als Cactus, JFCUnit en JUnit, maar ook

coverage, Maven en AntHill. Prettig voor mij als relatieve leek op dit gebied is dat het boek een goede introductie geeft in al deze technieken en tools, in een prettig leesbare stijl, en met veel codevoorbeelden en schermafdrucken. Omdat het vrijwel onmogelijk is alle op dit moment beschikbare Java-gereedschappen te kennen, biedt het boek een prettig startpunt voor nieuwe Java-projecten. Althans voor projecten met weinig praktijkervaring. Ervaren Java-ontwikkelaars hebben natuurlijk allang hun keuze gemaakt. Bovendien is dit soort boeken nooit meer dan een momentopname. Wie weet hoe snel nieuwere versies van de bestaande gereedschappen of zelfs nieuwere, nog completere gereedschappen beschikbaar zijn.

Sander Hoogendoorn, Partner Ordina
(www.sanderhoogendoorn.com)

Waardering

★★★★☆

Richard Hightower, Warner Onstine e.a.
Professional Java Tools for Extreme Programming
Wrox (Wiley Publishing)